

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 36C/246/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212228014
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Pella
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:7212228014.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, samosudcom JUDr. Rastislavom Pellom, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., sídlo: Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, sídlo: Grösslingova č. 4, Bratislava proti žalovanému: Slovenská republika, orgán konajúci v mene štátu: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, sídlo: Župné námestie č. 13, Bratislava, v konaní o nahradenie škody s príslušenstvom

rozhodol:

- I. Žaloba sa v plnom rozsahu zamieťa.
- II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.9.2012 vo veci vedenej na konajúcom súde pod spisovou značkou 36 C 246/2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 175,00 eur titulom majetkovej škody a sumy 331,92 eur titulom nemajetkovej ujmy, ako aj k náhrade trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca v pozícii oprávneného v exekučnom konaní vedenom na exekútorskom úrade pod spisovou značkou EX 1206/2012 podal návrh na zmenu súdneho exekútora, pričom o tejto zmene nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote a z tohto dôvodu teda žalobcovi nesústredeným konaním súdu ako aj priet'ahmi v konaní vznikla škoda. Z dôvodu tohto nesprávneho úradného postupu si tak žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody, ktorá predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období exekučného konania, ktoré zbytočne uplynulo medzi podaním návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o nej a to sumy 70,00 eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, 40,00 eur na udržiavanie a správu informačného systému, 50,00 eur na administratívne spracovanie textov a komunikácie s pôvodným súdnym exekútorom a 15,00 eur na administratívne spracovanie textov urgencií. Celkovo mal žalobca márne vynaložiť sumu 175,00 eur. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymozenie pohľadávky sumou 331,92 eur. Žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu teda 663,88 eur za rok / 12 mesiacov v roku = 55,32 eur mesačne. Žalobca požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak žalovaný do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.9.2012 vo veci vedenej na konajúcom súde pod spisovou značkou 36 C 251/2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 175,00 eur titulom

majetkovej škody a sumy 156,96 eur titulom nemajetkovej ujmy, ako aj k náhrade trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca v pozícii oprávneného v exekučnom konaní vedenom na exekútorskom úrade pod spisovou značkou EX 493/2006 podal návrh na zmenu súdneho exekútora, pričom o tejto zmene nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote a z tohto dôvodu teda žalobcovi nesústredeným konaním súdu ako aj prietahmi v konaní vznikla škoda. Z dôvodu tohto nesprávneho úradného postupu si tak žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody, ktorá predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období exekučného konania, ktoré zbytočne uplynulo medzi podaním návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o nej a to sumy 70,00 eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, 40,00 eur na udržiavanie a správu informačného systému, 50,00 eur na administratívne spracovanie textov a komunikácie s pôvodným súdnym exekútorom a 15,00 eur na administratívne spracovanie textov urgencií. Celkovo mal žalobca márne vynaložiť sumu 175,00 eur. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymożenie pohľadávky sumou 165,96 eur. Žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu teda 663,88 eur za rok / 12 mesiacov v roku = 55,32 eur mesačne. Žalobca požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak žalovaný do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.9.2012 vo veci vedenej na konajúcom súde pod spisovou značkou 36 C 265/2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 175,00 eur titulom majetkovej škody a sumy 331,92 eur titulom nemajetkovej ujmy, ako aj k náhrade trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca v pozícii oprávneného v exekučnom konaní vedenom na exekútorskom úrade pod spisovou značkou EX 1141/2005 podal návrh na zmenu súdneho exekútora, pričom o tejto zmene nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote a z tohto dôvodu teda žalobcovi nesústredeným konaním súdu ako aj prietahmi v konaní vznikla škoda. Z dôvodu tohto nesprávneho úradného postupu si tak žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody, ktorá predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období exekučného konania, ktoré zbytočne uplynulo medzi podaním návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o nej a to sumy 70,00 eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, 40,00 eur na udržiavanie a správu informačného systému, 50,00 eur na administratívne spracovanie textov a komunikácie s pôvodným súdnym exekútorom a 15,00 eur na administratívne spracovanie textov urgencií. Celkovo mal žalobca márne vynaložiť sumu 175,00 eur. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymożenie pohľadávky sumou 331,92 eur. Žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu teda 663,88 eur za rok / 12 mesiacov v roku = 55,32 eur mesačne. Žalobca požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak žalovaný do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Konajúci súd s ohľadom na dodržanie zásady hospodárnosti občianskeho súdneho konania svojim Uznesením spisová značka 36 C 246/2012 zo dňa 10.10.2012 všetky vyššie uvedené konania iniciované žalobcom spojil do jedného konania, ktoré sa ďalej viedlo pod spisovou značkou 36 C 246/2012.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 14.3.2013 poukázal na to, že žaloba je zmätočná, keďže v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky napr. že sú zmätočne označení povinní, nesprávne uvedené dátumy narodenia a pod.. Zároveň nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keďže jednak namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, ale zároveň namieta aj nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Zároveň poukazuje na to, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom dňa 27.9.2012 boli súdu doručené žaloby vo veci, ktoré

boli následne spojené do jedného konania pod sp. zn. 29C 246/2012 a je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr, ide teda o predčasne podaný návrh.

Žalovaný tiež poukázal na podmienky úspešného uplatňovania nároku na náhradu škody, ktorým je po 1. nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, pričom musia byť splnené všetky podmienky súčasne. Čo sa týka rozhodnutí o zmene súdneho exekútora po 30 dňovej lehote tu poukázal na ustanovenie § 44 ods. 9 Ex. poriadku a pripustil, že v niektorých prípadoch skutočne mohlo dôjsť k nedodržaniu zákonnej 30 dňovej lehoty, avšak v tejto súvislosti poukázal nato, že to spôsobila aj nečinnosť pôvodného exekútora, ktorý vo viacerých prípadoch nepostúpil návrh na zmenu exekútora spolu s príslušnými exekučnými spismi. Zároveň žalovaný poukázal na to, že pokiaľ žalobcovi skutočne mala vzniknúť škoda, respektíve malo dôjsť k prietiahom, tak žalobca nevyužil všetky možnosti nápravy daného stavu, t.j. konkrétne nepostupoval podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. Zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, konkrétne nepodal sťažnosť predsedovi konajúceho súdu.

Žalovaný zároveň uviedol, že čo sa týka existencie prietahov v konaní, tak túto otázku je kompetentný preskúmať Ústavný súd a teda efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa Zák. 514/2003, ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy podľa § 62 ods. 1 Zák. č. 757/2004 Z.z..

Čo sa týka vyčíslenia škody, žalovaný namietal, že požadovať paušálne sumy za spomínané žalobcom veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na znenie § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003. Z.z., podľa ktorého sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis nestanovuje inak. K škode, ktorú si žalobca uplatnil vo výške vymáhanej istiny pohľadávok s príslušenstvom s poukazom na nevykonalnosť pohľadávky pre prekážku rozhodnutej veci, sa žalovaný vyjadril tak, že nepreukázal existenciu dlžníka, pohľadávky a ani nevykonalnosti pohľadávky. Zároveň k „nevykonalnosti pohľadávok“ doplnil, že žalobca mal možnosť domáhať sa vymoženía pohľadávok aj podaním žaloby na všeobecný súd a tiež, že žalobca nijako nepreukázal, že pohľadávky sú nevykonalné v dôsledku pochybenia okresného súdu, pretože žalobca nepreukázal, že aj v prípade rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote by reálne došlo k riadnemu a plnohodnotnému vymoženiu pohľadávky a to s ohľadom na prípadnú insolventnosť dlžníkov, prípadne ich smrť atď...

Čo sa týka nemajetkovej ujmy, v peniazoch, ktorú žalobca vyčísľil v pomernej výške k čiastke 663,88 eur (čiastka, ktorú v niektorých nálezoč ÚS SR priznal za prietahy nárok) podľa toho, ako dlho trvalo domnelé omeškanie, že vychádza z paušálnej sumy za 1 rok prietahov, táto úvaha podľa žalovaného nie je správna, keďže súd nerozhoduje automaticky vo veciach zadostučinenia, ale každý jeden prípad podlieha podrobnému osobitnému skúmaniu. Zároveň je potrebné poznamenať, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy u právnických a fyzických osôb je odlišný. Žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva.

Čo sa týka skúmania príčinného vzťahu medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, podľa žalovaného nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Na základe vyššie uvedeného je teda žalovaný toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietaných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody ani prípadnej nemajetkovej ujmy a teda neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcom v tom, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Žalobca stav, v ktorom sa ocitol si zaviniľ sám a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti. Na základe toho považuje žalobu za právne neopodstatnenú a žiada žalobu zamietnuť a uplatňuje si náhradu trov konania.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 48Er/1747/2005 súd zistil, že súdny exekútor Ing. Bc. W. T. pod sp. zn. Ex 2098/05 žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenou súdu dňa 18.11.2005 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech žalobcu na základe exekučného titulu Notárskej zápisnice č. N 3350/2005, NZ 31782/2005 zo dňa 9.7.2005. Tunajší

súd poverením zo dňa 21.11.2005 poveril vyššie uvedeného exekútora vykonaním exekúcie. Žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní podaním zo dňa 18.11.2010, ktoré bolo súdu doručené dňa 22.11.2010 požiadal o zmenu súdneho exekútora. Uznesením zo dňa 24.11.2010 č. k. 48Er/1747/2005 súd vyzval oprávneného, aby svoje neúplné podanie doplnil. Okresný súd Košice II podaním zo dňa 17.5.2011 vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie, či si uplatňuje trovy exekúcie a zároveň mu zaslal návrh na zmenu exekútora. Súdny exekútor podaním zo dňa 23.5.2011, ktoré bolo súdu doručené dňa 27.5.2011 si náhradu trov exekúcie neuplatnil. Tunajší súd uznesením č.k. 48Er/1747/2005 zo dňa 31.5.2011 vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora a exekúciou poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.11.2011.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 48Er/505/2005 súd zistil, že súdny exekútor Ing. Bc. Karol Mihal pod sp. zn. Ex 1141/05 žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenou súdu dňa 19.5.2005 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech žalobcu na základe exekučného titulu Notárskej zápisnice č. N 941/2005, NZ 7551/2005 zo dňa 20.2.2005. Tunajší súd poverením zo dňa 26.5.2005 poveril vyššie uvedeného exekútora vykonaním exekúcie. Žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní podaním zo dňa 18.11.2010, ktoré bolo súdu doručené dňa 22.11.2010 požiadal o zmenu súdneho exekútora. Uznesením zo dňa 24.11.2010 č. k. 48Er/505/2005 súd vyzval oprávneného, aby svoje neúplné podanie doplnil. Okresný súd Košice II podaním zo dňa 17.5.2011 vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie, či si uplatňuje trovy exekúcie a zároveň mu zaslal návrh na zmenu exekútora. Súdny exekútor podaním zo dňa 23.5.2011, ktoré bolo súdu doručené dňa 27.5.2011 si uplatnil náhradu trov exekúcie vo výške 41,20 eur. Tunajší súd uznesením č.k. 48Er/505/2005 zo dňa 7.6.2011 vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora a exekúciou poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uznesenie vo výroku o zmene exekútora nadobudlo právoplatnosť dňa 4.5.2012.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 38Er/1115/2006 súd zistil, že súdny exekútor Ing. Bc. Karol T. pod sp. zn. Ex 493/06 žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenou súdu dňa 19.4.2016 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech žalobcu na základe exekučného titulu Notárskej zápisnice č. N 6421/2005, NZ 57486/2005 zo dňa 27.11.2005. Tunajší súd poverením zo dňa 20.6.2007 poveril vyššie uvedeného exekútora vykonaním exekúcie. Žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní podaním zo dňa 18.11.2010, ktoré bolo súdu doručené dňa 22.11.2010 požiadal o zmenu súdneho exekútora. Okresný súd Košice II podaním zo dňa 13.12.2010 vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie, či si uplatňuje trovy exekúcie a zároveň mu zaslal návrh na zmenu exekútora. Súdny exekútor podaním zo dňa 27.12.2010, ktoré bolo súdu doručené dňa 28.12.2010 si náhradu trov exekúcie uplatnil vo výške 72,48 eur. Tunajší súd uznesením č.k. 38Er/1115/2006 zo dňa 10.3.2011 v o veci exekúcie rozhodol tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú, konanie zastavil a oprávneného zaviazal na nahradenie trov súdneho exekútora. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2013.

Z obsahov vyššie uvedených exekučných spisov je tiež zrejmé, že žiadne z rozhodnutí o zmene exekútora, respektíve ani rozhodnutie o neprípustnosti a zastavení exekúcie nebolo neskôr ako nezákonné zrušené.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1) 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo

výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 9 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Súd v prvom rade skúmal, či žaloba žalobcu je podaná v zákonom stanovenej lehote. Žalobca v žalobe tvrdil, že postupoval podľa § 15 ods. 1 Zák. č. 514/2003 a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a žalovaný do podania tejto žaloby na žiadosť nereagoval, pričom žalobca do súdneho spisu nedoložil predmetnú žiadosť, teda nebolo možné posúdiť, či žaloba žalobcu nie je predčasne podaná a to aj napriek tomu, že žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu boli doručené žalobcom dňa 23.4.2012, pričom už dňa 27.9.2012 boli doručené žaloby vo veci, pričom boli podané pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, t.j. predčasne. Vzhľadom na to, že predbežné prerokovanie nároku je zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie.

Avšak v čase rozhodovania súdu 6 mesačná lehota na uspokojovanie nárokov v zmysle § 16 ods. 4 uplynula, žalovaný nepopieral fakt, že by došlo k uspokojeniu nárokov žalobcu a teda o predčasnosti žaloby bolo možné hovoriť len v určitom štádiu súdneho konania, nie v čase rozhodovania súdu, keďže záver o predčasnosti žaloby už nie je možný.

Súd zároveň skúmal, či je daná zodpovednosť žalovaného za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom tak, ako to vo svojom žalobnom návrhu tvrdil žalobca, podľa ktorého tento nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že exekučný súd vo vyššie uvedených exekučných konaniach nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 30 dní od doručenia žiadosti.

Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je splnenie 3 základných predpokladov kumulatívne a to po 1./ nesprávny úradný postup, 2./ vznik škody ako majetkovej, či nemajetkovej ujmy a po 3./ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Všetky tieto podmienky musia byť splnené súčasne, preto o vzniku zodpovednosti nemožno hovoriť, ak chýba ktorýkoľvek z týchto predpokladov.

Súd sa preto zaoberal tým, či tunajší súd sa dopustil vo vyššie citovaných exekučných konaniach nesprávneho úradného postupu.

Podľa § 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z.z. oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 zák. č. 233/1995 Z.z. súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Z predmetného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že lehota na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora je do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. V danom prípade boli návrhy na zmenu exekútora doručené na súd dňa 22.11.2010, lehota na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora uplynula dňa 22.12.2010, pričom o zmene súd rozhodol dňa 31.5.2011 (vo veci 48Er/1747/2005) a dňa 7.6.2011 (vo veci 48Er/505/2005), t.j. po zákonom stanovenej lehote. Vo veci vedenej pod sp. značkou 38Er/1115/2006 o návrhu nerozhodol a to z dôvodu, že dňa 10.3.2011 vo veci exekúcie rozhodol tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a konanie zastavil.

Čo sa týka nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote súd pripúšťa, že v predmetnom prípade exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30 dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, avšak z dôvodu, že pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, v takomto prípade exekučný súd objektívne nemohol dodržať 30 dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote poveril nového exekútora vykonaním exekúcie, rozhodol aj o trovách pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému súdnemu exekútorovi exekučný spis pôvodného exekútora. Vo veci vedenej pod sp. značkou 38Er/1115/2006 súd exekúciu ako neprípustnú zastavil, preto súd nemôže niesť akúkoľvek zodpovednosť za prípadnú škodu z dôvodov, ktoré vo svojom žalobnom návrhu uvádza žalobca.

Súd sa však v tomto smere zhoduje aj s právnou argumentáciou žalovaného, podľa ktorej konštatovanie prieťahov v konaní nespadá do právomoci všeobecných súdov, ale len Ústavného súdu SR a predsedu všeobecného súdu v konaní o sťažnostiach podľa ust. § 62 a nasl. zák. č. 757/2004 Z. z..

Zhrnúc uvedené teda súd dospel k záveru, že nebol splnený prvý predpoklad vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu. Takisto podľa názoru súdu neboli splnené ani ďalšie dva predpoklady a to vznik škody v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom.

Žalobca vznik škody žiadnym spôsobom nepreukázal, jeho vyjadrenie o vzniku majetkovej škody ostali len v rovine ničím nepreukázaných tvrdení. Nehovoriac o tom, že ide o tvrdenie príliš všeobecné.

Ako škodu žalobca vyčísluje účelne vynaložené náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, na udržiavanie a správu informačného systému, na administratívne spracovanie urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje. Súdu pri tom nie je zrejmé z jeho rozhodovacej činnosti aký celkový počet pohľadávok, resp. klientov žalobca spravuje, aké s nimi má celkové náklady a teda v tomto smere bez predloženia akýchkoľvek dôkazov nemožno dospieť k záveru o vzniku majetkovej škody v nejakej konkrétnej výške.

Zo znaleckého posudku č. 1/2014 vypracovanom Ekonomickou univerzitou v Bratislave vyplýva, že náhrada majetkovej ujmy žalobcu spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím pri žalobách o zmenu exekútora je 31,68 eur a pri žalobách o nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie a nerozhodnutí o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie predstavuje sumu vo výške 30,76 eur.

Žalobca doručil súdu znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o.. V bode 2 v úvodnej časti znaleckého posudku je uvedené, že tento bol vypracovaný za účelom súdneho konania, ale nie je v ňom podrobne uvedené ku ktorému súdnemu konaniu. Keďže predmetný posudok je len všeobecný, nejedná sa o posudok, ktorý by bol vypracovaný na konkrétnu právnu vec, súd na neho neprihliadal. Znalecký posudok sa nevzťahuje na konkrétne právne veci, ide o všeobecný posudok, ktorý sa vzťahuje na hromadné podanie žalobcu v obdobných veciach. Znalci sa navyše vyjadrujú k právnym otázkam, čo im vôbec neprináleží.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, v tejto časti súd návrh žalobcu zamietol z dôvodu, že priznanie nemajetkovej ujmy prichádza do úvahy len popri konštatovaní porušenia práva, v tomto prípade nesprávneho úradného postupu, ktorý z vykonaného dokazovania nevyplýva.

Zhodnotiac každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo svojej vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo za konania najavo vrátane toho, čo uviedli účastníci konania dospel súd k záveru, že žaloby žalobcu nie sú dôvodné, pretože absentujú všetky tri predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a to po 1./ nesprávny úradný postup, 2./ vznik škody ako majetkovej, či nemajetkovej ujmy a po 3./ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Obdobné právne názory zaujali aj iné súdy vo svojich rozhodnutiach (viď napr. rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 7C/196/2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1Co/38/2015, rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 7C/180/2012, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co/416/2013 a pod.).

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku: „Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.“

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný žiadne trovy konania nevznikli a ani si ich v zákonnej lehote nevyčíslil a žalobcovi, ktorý bol v konaní neúspešný, trovy konania nepatria.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Ďalšie dokazovanie nebolo vykonané z dôvodu, že ho žiadny z účastníkov konania nenavrhol a taktiež aj z dôvodu, že súd považoval zistený skutkový stav veci za dostatočný na vydanie tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Odvolanie musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) obsahovať údaje o tom, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť iba nasledovnými skutočnosťami: 1, v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. (1) O.s.p., 2, konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, 3, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, 4, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, 5, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené (§ 205a O.s.p.), 6, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ak povinný dobrovoľne nespĺní svoju povinnosť uvedenú vo výrokovej časti tohto rozsudku, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.